

Vigasztalhatatlan nép megvigasztaltatik... - van reménye, jövője

Előfohász: Jöjjön áldás, kegyelem, és irgalom az Atya Istentől, a Fiú Istentől a Szentlélek Istennel egyetemben. Ámen.

Gyülekező ének: 234. dicséret: „Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét ...”

Fennálló ének: 188. dicséret: „E pünkösdi ünnepében, ...”

Fő ének: 371. dicséret: „Jézus Krisztus, egy Mesterünk, ...”

Köszöntés: „Sion kinyújtja a kezét, de nincs vigasztalója. Nézd, Uram, milyen nyomorult vagyok, belsőm háborog, vergődik bennem a szívem, mert nagyon engedetlen voltam. Hallották, hogy sóhajtozom, de nincs vigasztalóm. Bizony, sokat sóhajtozom, és beteg a szívem (JerSir 1,17a, 1, 20, 1, 21a.)” Ámen.

Lekció: János evangéliuma 14. rész 12-27. versei: *„Bizony, bizony, mondom nektek: aki hisz én bennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert én az Atyához megyek, és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem. Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz. Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok. Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok. Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti én bennem, én pedig tibennetek. Aki elfogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat. Azt mondta neki Júdás, nem az Iskáriótes: Uram, miért van az, hogy nekünk akarod kijelenteni magadat, és nem a világnak? Jézus így válaszolt: Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és nála maradunk. Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én ígéimet. Az az ige pedig, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki elküldött engem. Elmondom ezeket nektek, amíg veletek vagyok. A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!”*

Előima: „Jövel, Szentlélek Isten, Tarts meg minket Igédben, Ne légyünk setéségben: Maradjunk igaz hitben. Szenteld meg mi szívünket, Világosítsd elménket, Hogy érthessük Igédet, Mi édes Mesterünket. Adj isteni félelmet És bizonyos értelmet; Igéddel taníts minket, Gerjeszd fel mi szívünket. Vigasztald meg elménket; Mindenben segíts minket; Öregbítsed hitünket, Távoztassad bűnünket. Hogy téged az Atyával És az ő szent Fiával Dicsérhessünk mindnyájan A fényes mennyországban.” (Szegedi Kis István, magyar reformátor imádsága)
Jöjj, közénk, mert oda van a lelkünk. Te nyugtass meg minket és irányítsd figyelmünket arra a mennyei ajándéokra, amely ezen az ünnepen felénk morajlik Jézus ígérete szerint. Jövünk messziről és közelről, jövünk lelketlenül, kiüresedve, keresünk Téged, de önmagunk erejéből nem találunk. Máshol kóborolunk, máshol vigasztalódunk, máshol erősödünk, és minden a mi életünkben csak ideig-óráig való. Nincs út, nincs idő, nincs erő, hogy az ember a saját lábán meg tudjon állni. Jöjj, és támogass minket. Mindenben segíts minket, hogy lelkesen tudjunk megtérni a mi otthonainkba és elmondani, hogy nekünk mennyei ígéretünk van, mennyei erővel, a Lélek erejével szolgálunk. Könyörülj most is rajtunk, és találj ránk, nyomorult, félénk, ma élő tanítványaidra. Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 377. dicséret 3. verse: „Szakaszd el hát most is szívünket...”

Textus: Joel próféta könyve 3, 1-3 Apostolok Cselekedetei 2, 39: *„Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak. Még a szolgákra és szolgálókra is kitöltöm lelkemet abban az időben. Csodás jeleket mutatok az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat.” [...] Mert tiétek ez az ígéret és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.”*

**Pünkösd napján Lélekért esdeklő közösség,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Ha végig tekintünk a világon, akkor ébredünk rá igazán, hogy ez a Földgolyó milyen sok mindent tartogat a számunkra. Vannak tájak, ahol még sohasem jártunk, vannak kultúrák, amelyeket nem ismerünk, vannak emberek, akik ugyanúgy hisznek Jézus Krisztusban, és sokan még meg is halnak hitükért. Sokszínűek vagyunk. Teljesen különbözünk. Nincs két egyforma ember ezen a világon. De ki az, aki bennünket úgy tud egyesíteni, összetartani, összefogni,

hogy nem kell meglátnunk különbségeinket, hanem örülhetünk azoknak. Kicsoda az, aki nem fájdalmat és vigasztalhatatlan, bátortalan állapotban akar bennünket látni? Kicsoda az, aki el tudja venni örökre a mi fájdalmunkat? Kicsoda az, aki nem úgy tekint ránk, hogy valami hiányzik a mi életünkből, hanem kipótolja azt? Kicsoda az, aki nem azt veszi rajtunk észre, hogy hol a hiba, hanem rávezet a hibák kiküszöbölésére?

A Szentlélek Úr Isten. Az Úr Jézus Krisztus Lelke, az igazság Lelke, aki megtanít minket arra, hogy mi az igazság, mi a bűn és mi az ítélet. Az Isten Igéje ígéretekről, egy nagy ígéretről beszél. Joel a próféciában Izráel népét célozza meg. Júdáról beszél, amelynek földjét elosztják, a nép a pogányok között szétszórva él. A templom áll, és a falak is állnak, de nincs király, uralkodó, hanem a papok és a vének a nép vezetői. A templomban bemutatják az áldozatot, de a nép olyan közösség, ahol a kultusz él. Megszűnt azonban az étel- és italáldozat bemutatása. A próféta nem a nép előtt lép fel, hanem a templomban a papokkal együtt hívja bűnbánatra és böjtre a gyülekezetet. A nehémiási korban vagyunk, amikor szükség van az Istenre, mert otthon vannak, de otthontalanul, mégis idegenben érzik magukat. Van minden, de végeredményben semmijük sincs. Isten ott van, de kell is, meg nem is. Van templom, van gyülekezet, de hiányzik a szív, a lélek belső megmozdulása. Léleknélküli, embernélküli, sőt Isten nélküli az egész. Ugye milyen ismerős állapot? Van minden, és még sincs meg a béke, a nyugalom. Valami dúl az emberben. Jólakásig ehetünk, de nem telünk be az étellel. Mindent megvehetünk, de semmi sem elégít meg. Szerethetjük gyermekeinket, unokáinkat, férjünket, feleségünket, és mégis szeretetéhesekek maradunk. Joel a kiutat abban látja, hogy eljön az Úr napja, és Ő elhozza ennek a lelketlen és szívtelen kornak a végét. Lesz pünkösdje mindenkinek. Mindenkire kitölti Isten az Ő Lelkét. Mindenkinek adja mennyei ajándékát. Mindenki részesül Isten erejében és gazdag szeretetében. Mindenkinek jut Isten hűségéből. Mindenki kap abból a nagy erőből, amelyik hiányzik belőle. Az ember, aki élő lélekké van

formálva, újból megtapasztalhatja a lelkes korszakot. Újból kaphat, és nyerhet abból a nagy csodából, amelyre el lett hívva. Újból lehet világossága, újból lehet ereje, újból lehet szeretete, újból lehet élete.

Ilyen pünkösöd lehet neked is, drága testvérem. Újból rátalálhatsz Istenedre, Teremtődre és Gondviselődre. Újból megláthatod gyermekeidben, csaláodban, fiaidban, leányaidban, férjedben és szeretteidben a csodát. Isten Lelke ráeszméltet, van körülötted és legfőképpen benned élet. Életek, szolgálatok és ajándékok vannak rád bízva. A Lélek első ajándéka az eszméltetés. Legyünk hálásak az eljövételének, és imádkozzunk, hogy a Szentlélek a szívünkbe jöjjön. Isten valóban megtalálja minket. Valósuljon meg az Úr napja a mi életünkben. A Lélek előtt nincs társadalmi vagy rendi korlát: a szolgák és szolgálólányok is veszik a Lelket. A rabszolgákat az izraeli jog egyébként is a családhoz tartozónak tekintette. A Lélek egyetemes ajándék, a vén nem alkalmatlan rá időskora ellenére, a fiatal nem alkalmatlan tapasztalatlansága miatt. Az Úr Isten ugyanis Önmagát adja és erejével ruház fel. Megajándékoz vérrel. Hústestet, vért állít melléd. Lesznek emberek, akikkel közösséget vállalhatsz. Lesznek testvérek, akik életképessé formálnak. Akiknek fontos leszel. Akik számára te, a te személyed, a te személyes életed válik holnappá. Ez a gyülekezet, ez a vér, amely felpezsdül, amely elkezd kis, vagy nagy vérkörben mozogni körülötted. Lesznek vérplazmák, amelyek elindítják az életet. Lesznek vérlemezkék, amelyek impulzust biztosítanak, és megerősítik immunrendszeredet. Kialakul a természetes hitbeli védőrendszered és támaszra találsz. Vigasztalhatatlan állapotodból kivezet az Isten Lelke. a AA Lélek „betörése” az emberi életbe nemcsak lelki, erkölcsi megvilágosodást ad, hanem ajándékokat ad. Gondoljunk arra, hogy az első pünkösdi gyülekezetnek a megragadottság és nyelveken szólás rendkívüli ajándékait adta. A Lélek ajándékával új teremtés kezdődik. Ennyiben a Lélek kitöltetése a régi világ végét jelenti. A Lélek kitöltetésétől Ézsaiás a természet megújulását, a jogosság, igazságosság és békesség uralmát várja,

Ezékiel Izráel teljes helyreállítását. De mit várunk mi a Lélektől? Mit vársz te, lelketlen ember Isten Szentlelkétől?

A végső idők eljövetelét és magának az Úrnak eljövetelét csodajelek előzik meg. Ezek közül a vér és tűz a háborúra, vérző sebesültekre, a tűzvészekre emlékeztet, s arra, amikor az Úr közbelépett a népéért. Mennyei háború, belső és külső vívódás, míg az ember végülis egyedül csak Istenre hagyatkozik. Mennyi tragédia kell, míg az ember másképpen olvassa, hallgatja és értelmezi az Úr Igéit. Mennyi nyomorúság szükséges, míg az ember imádkozik és hallgat Isten vezetésére. A Lélekkel vívott háborúk mennyire jellemzőek. Nem kell az Úr, nem kell a vezetése, nem kell az új, a más, a teljesen fordítottja annak, amit élek, éltem, átélek. A pünkösdi Lélek nem a vereségek Ura, hanem a győzelemé. A pünkösdi Lélekkel te is győztes leszel. Ő megérteti veled az Igét, hitre eljuttat és meglátod önmagad az Ige fényében.

A füst pedig nem a romokat jelzi, hanem azt Urat, Aki jön és melléd áll. A Lélek Isten szüntelen jelenlétét garantálja. Nem te füstölögsz, és nem az életed válik füstbe ment tervvé, hanem a füstoszlop és tűzoszlop az Úr eljövetelét jelenti a Sínai-hegyről. Az égitestek fényének elváltozása mindig az isteni ítélet közeledésének, a különös nagy megpróbáltatásoknak előjele (ld. Ám 8–9; Ézs 13,10; Zof 1,14–15). Ilyen csodajelek voltak az egyiptomi csapások is, amelyekkel Isten Izráel szabadulását készítette elő, a maga hatalmának erejét mutatta meg. A végső idők megpróbáltatásai mindenkire behatással lesznek, bekövetkeznek és azokat senki el nem kerülheti. De, aki bizalommal segítségül hívja az Úr nevét, megmenekül. Az Úr nevébe vetett hit szabadulást ad. A Lélek eljuttat a teljes bizalom állapotára, hitre, amelyben nem te válogatsz, hanem Isten választott ki téged. A névnek itt lényegi tartalma van. Amikor az Úr a nevét kijelenti (II Móz 3,14), benne önmagát, lényegét jelenti ki. A név segítségül hívása a név tulajdonosának szabadító erejébe vetett bizalmat fejezi ki. A név megtart (ApCsel 4,12). A szabadulás ott van, ahol lakik az Úr neve: Jeruzsálemben, a Sion hegyén.

A Sion-hegyi szabadulás a hit számára előképe a Golgota-hegyi szabadulásnak. A megmenekülés azoknak lesz osztályrésze, akik kicsúsztak a pusztulás gyűrűjéből. A megszabadultak között azok lesznek, akiket elhívott és magával életközösségbe vett az Úr. Próféták, akiket lemészároltak, kettéfűrészeltek, Isten emberei, akik mindvégig megálltak a hitben. Ezért kell neked és nekem megharcolni a hitnek szép harcát. Mert szép harc az mindaddig, amíg a Lélek mindent garantál: „állhatatosságot, kitartást, menekülést.” Vedd csak számba az apostolok életét. 3000-en megtértek Péter prédikációjára, de kiállt oda vele a nagytanács elé, és védte Jézus ügyét? Ott magára maradt.

Péter mégis az első pünkösdkor látja a joeli prófécia beteljesedését. Az új korszakot, a Lélek újjáteremtő munkáját és sokféle hatását. Isten ígéretei jelen vannak a mi életünkben, hagyjuk, hogy Ő az Ő ígéreteit beteljesítse. Hagyjuk, hogy a Lélek ünnepe számunkra valóban a Lélek kitöltetése legyen. Ámen.

Utóima: Amint ebben a földi életben a Te napvilágodat kiárasztod az egész világra, úgy világosítsd meg az én értelmemet a Te Lelked világossága által, hogy a Te igazságosságod útjait követhessem. Minden, amit megteszek, Istenem, arra a célra irányul, hogy Téged szolgálhassalak, Téged magasztalhassalak, minden jót egyedül a Te áldásodtól várhassak, és semmit se tegyek, ami nem kedves Előtted. Segíts, Uram, hogy mindennemű munkámban, amit testemért, és a jelenvaló világért végzek, lélekben felemelkedhessem ama mennyei és boldog élet felé, amit Te készítettél gyermekeidnek. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkeznék cselekedeteitekről és arról a szeretetről, amelyet az ő nevében tanúsítottatok, amikor a szenteknek szolgáltatok és most is szolgáltok (Zsid 6,10).”

Áldás: „Aki megérti az ígét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bízik az Úrban. A bölcs szívűt értelmesnek nevezik, a nyájas ajkak gyarapítják a tudást. Élet forrása az értelem annak, akinek van (Péld 16, 20-22a).” Ámen.

Záró ének: 370. dicséret 3. verse: „Ó, mi édes Vigasztalónk...”